UNIVERSIADA DE LA EDMONTON

MAREA ÎNTRECERE POLISPORTIVĂ A ANULUI 1983

Ne apropiem de startul celei de a XII-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de vară. După cum se știe, între 1 și 11 iulie se vor desfășura la Edmonton, în vestul Canadei, întrecerile Universiadei '83, cea mai mare competiție polisportivă a anului. Cei aproape 5 000 de sportivi din 85 de țări ale lumii, a căror participare a fost anunțată Comisiei de organizare, sînt gata de voiajul pentru Edmonton. Este, de fapt, acesta punctul final al unor intense și îndelungate preparative, efectuate din dorința afirmării la această veritabilă Olimpiadă studențească. De aici și concluzia că disputele vor fi aprige, la un înalt nivel valoric.

Universitarii români își definitivează și ei pregătirile în aceste zile. Ei vor participa la atletism, ciclism, scrimă, gimnastică, tenis, baschet (fete), înot și polo, în loturile „tricolorilor" studenți aflîndu-se o seamă de mari performeri, sportivi care au cucerit consacrarea la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și ale Europei și doresc să-și reconfirme valoarea la Universiadă, precum și tineri care bat la porțile marii afirmări și care vor folosi J.M.U pentru a-și împlini ambiția de ascensiune.

Acum, cînd ne mai despart doar cîteva zile pînă la plecarea lotului sportivilor noștri la Universiadă, continuăm în această pagină serialul nostru informativ privind pregătirile „tricolorilor", precum și înfățișarea datelor referitoare la organizarea Jocurilor Mondiale Universitare de vară de la Edmonton.

DOINA MELINTE ȘI AMINTIRILE UNIVERSIADEI BUCUREȘTENE...

În cariera unui mare performer — și **Doina Melinte** este, indiscutabil, una din cele mai bune alergătoare de semifond din lume — momentul afirmării internaționale reprezintă, mai mult decît o amintire frumoasă, o piatră de hotar. Mai ales cînd ascensiunea se produce tîrziu, după mulți ani de activitate, de muncă, și nu la vîrsta junioratului sau în pragul celor 20 de ani.

Este și cazul Doinei. Într-o perioadă în care atletismul nostru feminin a avut destule vedete de talie mondială, în a doua jumătate a anilor '70, **Doina Melinte** a fost, multă vreme, un om de pluton. Ba, la un moment dat, ea a părut unora chiar plafonată, incapabilă să facă pasul hotărîtor spre elita semifondului. „Schimbarea la față" s-a petrecut brusc, spectaculos, în cîteva zile ale verii lui 1981, cu prilejul Jocurilor Mondiale Universitare de la București. Atunci, în două finale, de 1 500 m și 800 m, alergate la interval de cîteva zile, Doina a devenit dintr-o speranță mereu întîrziată o autentică vedetă. A fost mai întîi cursa de 1 500 m, în care profesoara de educație fizică din Bacău s-a clasat a doua, întrecută doar de italianca Gabriela Dorio, unul din marile nume ale semifondului mondial. Aceeași Dorio era mare favorită și la 800 m, dar Melinte a dominat finala cu o autoritate care i-a relevat superclasa, întrecînd-o cu 10 metri pe Dorio cu un timp 1:57,81, cu care își depășea cu mai bine de două secunde recordul personal anterior!

Doina a căpătat încredere în forțele proprii, lunile următoare au consacrat-o defintiv. În martie 1982, eleva lui Nicolae Mărășescu cîștigă titlul de campioană europeană de sală la 1 500 m, la Milano, iar în sezonul în aer liber, în iulie, duce recordul național la 800 m la 1:55,05, cifră care avea să rămînă cea mai bună performanță mondială a anului.

O necunoscută înaintea Universiadei bucureștene, Doina Melinte este acum una din marile favorite ale Jocurilor de la Edmonton. Cu doi ani în urmă n-avea nimic de pierdut, acum are totul de apărat. E mai greu, desigur, să fii țința tuturor atacurilor, dar începutul de sezon bun al campioanei noastre ne dă încredere că Doina va pierde titlul universitar abia la ediția din 1985 prin... depășirea limitei de vîrstă!

Vladimir MORARU

ORAȘUL „AURULUI NEGRU" ȘI AL SPAȚIILOR VERZI

Edmonton, orașul celei de a XII-a ediții a Universiadei, are o populație de 700 000 de locuitori, fiind socotit cel mai puternic centru universitar al provinciei Alberta (18 facultăți cu aproximativ 30 000 de studenți).

Însemnul Jocurilor Mondiale Universitare de vară '83.

Situat în vestul Canadei și străbătut pe o distanță de 15 km de rîul North Saskatchewan, Edmonton se află în apropierea lanțului Stîncoșilor canadieni. El deține faima de a fi primul oraș al Canadei în ceea ce privește spațiile verzi. Aici, în 1978, au fost organizate Jocurile Commonwealth-ului, la care au participat 45 de țări. Orașul a luat naștere cu 200 de ani în urmă, cînd Compania Băii Hudson a înființat un punct comercial în colonia Fortului Edmonton. Dezvoltarea rapidă o datorează exodului căutătorilor de aur în această zonă. Peste ani, Edmonton s-a dovedit a fi realmente un „oraș al aurului", dar al „aurului negru", el fiind astăzi capitala petrolului Canadei.

Găzduind prima Universiadă de vară organizată pe continentul nord-american, Edmonton s-a pregătit intens să-și primească oaspeții din toate colțurile lumii și să le ofere sportivilor studenți cele mai bune condiții de întrecere. Între altele, autoritățile locale au construit și reamenajat o serie de baze sportive.

Întrecerile de **atletism** se vor desfășura între 5 și 11 iulie pe Stadionul „Commonwealth" cu o capacitate de 61 000 de locuri și cu o pistă acoperită cu material sintetic („Chevron 400"), cele de **baschet** — 1—10 iulie — la Field House (10 000 spectatori), Main Gymnasium, Education Gymnasium, Ross Sheppard, Austin O'Brien, Harry Ainlay, cele de **ciclism** — 3—10 iulie — la velodromul Argyll (pistă de 333,33 m. de beton, în aer liber), pe Șoseaua 16 Est (circuit de 11 km) la contratimp echipe și la Park Hawrelak cursa de fond, **înotul** și **polo-ul** — 2—11 iulie — își programează întrecerile la Centrul „Kinsmen" (bazin de 50 m, tribune pentru aproximativ 5 000 de spectatori), cele de **scrimă** — 2—10 iulie — la Sala Institutului Tehnologic Nord Alberta (1 700 metri pătrați pentru aranjarea celor 12 piste și tribune pentru 1 000 spectatori), întrecerile de **gimnastică** —2—5 iulie — vor avea loc la Coliseum Nortlands (tribune pentru 16 000 de spectatori), meciurile de **tenis** — 4—10 iulie — vor fi organizate pe terenurile Universității Alberta (complex nou, cu teren central și alte 8 terenuri împrejur, tribune pentru 3 000 de spectatori).

Satul Universiadei este alcătuit din 3 complexe distincte. „**Satul Lister**", care cuprinde 3 blocuri cu cîte 10 etaje, legate între ele de sala Lister (edificiu central cu două etaje), „**Satul Garneau**", cu o capacitate de cazare de 4 000 locuri și „**Satul Studenți'Union**", destinat activităților culturale și distractive (aici a fost amenajată și o „zonă internațională", în care sportivii și oficialii se vor putea întîlni cu reprezentanții presei). Pe perioada Universiadei va fi editat un ziar și va funcționa o stație specială de radio.

Diferența de fus orar între Edmonton și București este de 9 ore (cînd la Edmonton este ora 12, la București este ora 21).

Mascota Universiadei de la Edmonton este bufnița WUGIE (nume alcătuit din inițialele lui World University Games In Edmonton).

PORNIND DE LA O FRUMOASĂ TRADIȚIE

Au fost, și mai-nainte de „epoca Bunaciu", rezultate bune. Au urcat, adică, pe podiumul diferitelor ediții ale Universiadei **Sanda Iordan**, în fapt chiar prima medaliată cu aur (Sofia, 1961), **Cristina Balaban-Șopterian** sau **Anca Micláuș**. Pentru ca în anii din urmă marele talent numit **Carmen Bunaciu** să se afirme puternic și în uriașa arenă a tineretii, sportului, prieteniei, aducînd în vitrina natației românești o splendidă salbă de medalii — patru de aur! — de pe platourile înalte mexicane sau de aici, din Bucureștiul nostru. De fapt „ediția românească" a J.M.U. a prilejuit și afirmarea altor tinere: **Irinel Pănulescu, Brigitte Prass, Mariana Paraschiv.**

Polo-iștii au avut, la rîndu-le, prezențe remarcabile în lumea sportului universitar. Cu șase ani în urmă, la Sofia, Gaudeamus igitur, imnul învingătorilor la marea întrecere studențească, s-a cîntat pentru România, iar acum doi ani echipa noastră a cucerit medalia de bronz, ca și în 1965, la Budapesta.

Există, prin urmare, o frumoasă tradiție a participării reprezentanților natației noastre la Universiade (și am putea adăuga și unele rezultate notabile ale săritorilor, însă ne referim doar la disciplinele la care sportul românesc va fi prezent și la Edmonton).

Există promisiunea continuării unei asemenea tradiții. Ne referim îndeosebi la suportul dorinței unanime, la posibilitățile concrete ale celor aflați în vedere pentru importanta întrecere din iulie.

Să începem cu **Carmen Bunaciu**, eleva **Cristinei Șopterian** fiind, pe mai departe, port-drapelul înotului nostru. Ea va merge, să nu uităm, în Canada în postură de vedetă a concursului, ca o multiplă campioană mondială universitară ce este. Iată de ce Carmen și-a îmbinat studiul universitar cu pregătiri pentru Edmonton, parcurgînd (înot, fireste...) mii și mii de kilometri în bazinele din București, Sinaia sau Arad, incluzînd și un stagiu în R.P. Chineză. A urcat pe bloc-starturi la trei concursuri oficiale — în Olanda, la Sibiu și la Hunedoara, întrîndu-și tot mai bine în formă, la campionatele naționale în bazin de 25 de metri realizînd 1:01,57 și 2:12,89 la 100 și, respectiv, 200 m spate. Treptat, Carmen Bunaciu a mărit volumul și intensitatea antrenamentelor. Cum se află și în stare optimă de sănătate, avem toate motivele să așteptăm din nou performanțe dintre cele mai bune!

Lotul poloiștilor cuprinde jucători cunoscuți, cei mai mulți titulari și în primul „7" reprezentativ. Antrenorii **Anatol Grințescu, Iuliu Capșa** și **Cornel Rusu**, contează, deci pe **Mihai Tudor, Mihai Simion** — portari, **Vlad Hagiu, Cătălin Moiceanu, Florin Ardeleanu, Doru Ciobăniuc, Cristian Dan, Eugen Ionescu, Șerban Popescu, Dorin Costraș, Cornel Gordan, Ivan Fejer.** Preparativele acestei garnituri au demarat, practic, în ultima parte a anului trecut, lucrîndu-se în cîteva perioade în comun. Marea majoritate a componenților lotului au luat parte la competiția internațională „Cupa României", apoi la cele de la Tbilisi și Neapole. Ei au arătat pînă în prezent unele frumoase calități, dar au ieșit în evidență și lipsuri precum inconstanța, slăbiciuni de ordin psihic, neangajarea deplină și continuă — toate, de subliniat, în meciurile „tari".

Se înțelege, reprezentarea cu demnitate a sportului românesc la Edmonton, continuarea frumoasei tradiții făurite incumbă o dăruire totală în evoluții, ambiția de a materializa în marea întrecere talentul și pregătirea. Este tocmai ceea ce promit și poloiștii...

Geo RAEȚCHI

CICLISMUL — O PREMIERĂ A UNIVERSIADEI

Sportul cu pedale se află pentru prima oară pe programul Universiadei. El a fost desemnat de organizatori, desigur din dragostea pe care și canadienii o nutresc ciclismului.

După lungi ani de anonimat, rutierii noștri au posibilitatea de a-și dovedi talentul și sîrguința la Universiadă. De cînd au aflat îmbucurătoarea veste de a fi fost înscriși la J.M.U. ei și-au amplificat pregătirile, dorind să corespundă integral încrederii acordate. Antrenorul emerit **Nicolae Voicu** a condus și de această dată, la fel ca în ultimii 25 de ani, campania de pregătire a rutierilor selecționați. Fără Mircea Romascanu (vîrsta i-a fost barieră...), cvartetul pentru 100 km contratimp pe echipe are 5 candidați: **Ionel Gancea, Constantin Căruțașu, Cornel Nicolae, Valentin Constantinescu** (echipă folosită în recenta finală de campionat) și mai ales **Costică Paraschiv**, talent deosebit, vicecampion al țării la contratimp individual. Modificat și pregătit în continuare la un înalt nivel, acest cvartet are capacitatea de a se înscrie printre fruntașele probei. Cei 4 alergători vor lua startul și în proba de fond, probă fără pronosticuri, cursă care — repetată — ar da în fiecare zi o ierarhie total deosebită de cele anterioare...

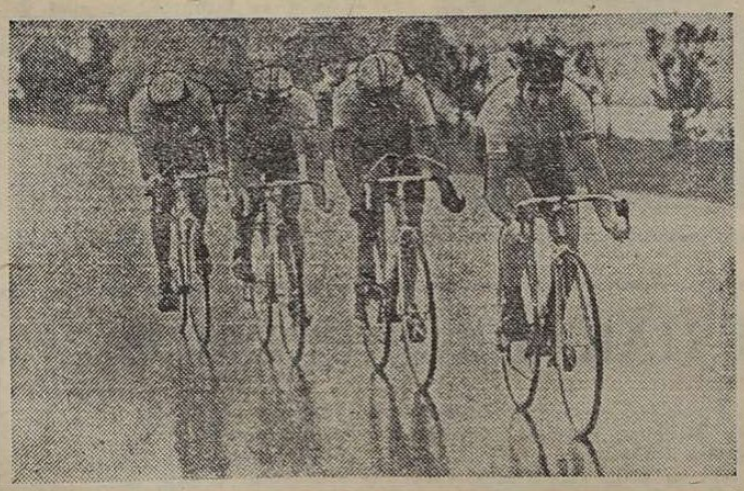

Costică Paraschiv, *lider al „noului val" al rutierilor, în fruntea echipei de contratimp*

Probele de velodrom pot oferi și ele (sau poate mai ales ele) satisfacții sportului nostru cu pedale. La 4000 m urmărire individuală, la adițione de puncte și la 1 000 m cu start de pe loc tînărul **Vasile Mitrache** ar putea deschide porțile afirmării internaționale. La fel ca și **Constantin Ciulei**, talent remarcabil în evidentă creștere — a performantelor și a experienței —, în probele de viteză, și 1 000 m cu start de pe loc. Participînd la **patru probe** cei doi tineri au posibilitatea de a ridica nivelul velodromului românesc, de a-i oferi „balonul de oxigen" necesar redresării sale internaționale.

Sigur, ciclismul — mai ales cel de șosea — este un sport greu, probele ascunzînd multe „necunoscute". Unele dintre ele sînt pentru marea majoritate a concurenților, așa încît aproape întreg plutonul se confruntă cu ele. Mizăm însă în această încercare pe tinerețea sportivilor, pe ambiția lor, pe pregătirea asigurată. Și, mai ales, pe faptul că sînt conștienți că se întîlnesc foarte rar cu o asemenea sansă și că, deci, n-au voie s-o rateze. Caracteristice ciclistului de performanță, curajul, dîrzenia și combativitatea sînt — socotim — atuurile care îi vor ajuta pe „tricolorii" ciclismului românesc să cucerească cel puțin o medalie la Universiada de la Edmonton. Medalie sau medalii care i-ar acredita și pentru alte mari întreceri internaționale, poate chiar pentru Jocurile Olimpice.

CEA MAI LUNGĂ ZI DE... NAȘTERE!

În perioada cît se vor afla la Edmonton, înainte și în timpul competiției, cîțiva dintre sportivii noștri își vor sărbători ziua de naștere. Între ei, scrimera **Csila Ruparcsics** va avea o situație specială. Sărbătoarea celor 20 de ani pe care îi va împlini la 23 iunie va fi probabil cea mai lungă din viața sa. Aceasta pentru că ziua de 23 iunie este cea a plecării la Edmonton, „Ziua Csilei" va începe la București (la ora 0, fireste) și se va încheia la Edmonton (la ora 24), cînd la București va fi ora 9 dimineața... Așadar, o zi de naștere de 33 de ore!...

Vor fi sărbătoriți, după Csila Ruparcsics, gimnastul **Levente Molnar** (18 ani la 24 iunie), atleta **Anișoara Cușmir** (21 de ani la 29 iunie), ciclistul **Valentin Constantinescu** (21 de ani la 1 iulie), ciclistul **Vasile Mitrache** (21 de ani la 2 iulie) atletul **Sorin Matei** (20 de ani la 6 iulie). Vor fi sărbătoriți de întreg lotul nostru universitar, cu condiția — desigur — ca performanțele obținute să le îndreptățească participarea.